

is megtalálnánk az univerzumot meghódító ember kelléktárában.

BOHÁR ANDRÁS

(*Magyar Műhely Kiadó, Budapest, 2006, 104 oldal, 1700 Ft*)

Csak szex és más semmi

Jó állapotban lévő, strapabíró, diplomás középkorú nő (Schell Judit) sportos értelmiségit keres beporzás reményében. Csak porzás lesz és néhány félreértés, hiszen Goda Krisztina első nagyjátékfilmje szexis vígjáték fővárosi művészközegeben.

Dóra a férfiakban csalódott dramaturg, aki gyereket akar, de apát nem. A végzetasszonya-imágóban fulladozó színész-barátnő (Dobó Kata) tanácsára hirdetést ad fel „csak szex és más semmi” jelígre, és elkezdődik a kétségbeesett hajsz a megfelelő génállomány után. A lehetséges fedezőmenek között ott találjuk a debreceni színész-arszlánt (Csányi Sándor) és a tehetséges komponistát (Seress Sándor). A film alapkonfliktusa ennek a háromszögnek a feloldása, méghozzá úgy, hogy a maghajsza szerelembe kulminálhasson. Nehéz úgy, de a profin megírt, sokáig csiszolt forgatókönyv és az izmos színészi játék több-kevesebb sikerrel megoldja a feladatot.

Goda Krisztina alkotása meglövellő az aktuális szinglifilm-trendet, de elkerüli a *gender*-csevej közhelyeit, és intelligens humorba párnázza a redukált cselekményt. A „működő” humor titka ebben a filmben valószínűleg a jó arányérzék: az altesti poén humánus, a helyzetkomikum helyett a jellemkomikum dominál. Ez persze csak azért lehetséges, mert a felskiccelt figurák a színészi játék dinamizmusa révén képesek túllépni saját sablonkaraktériükön. Schell Judit remekül hozza a öntudatos, mégis sebezhető középosztálybeli szinglit, aki csalódottsága szilánkjai ellenére sem esik bele a férfiellenes attitűdök hübriszébe. Dobó Kata Zsófia kissé papírízű, de ez a szerep velejárója, hiszen a kiszolgáltatott színésznő csak saját átszexualizált, sematizált nőiességét tudja pajzsként maga előtt hurcolni. Csányi Sándor alakja is többretegű (részben emiatt is állandó humorforrás), hiszen a tiszántúli művházak hímszírénje a fővárosi környezetben valójában kasztrálódik, macsó göggyének állandó ellenpontja saját meztelen óriásplakátja, amely harci retorikája mögötti törekénységére figyelmeztet.

A hd-re forgatott film a reklámok diszkrét, kontúros látványvilágát idézi, de ez a vizuális hatás az egész produkció jó értelemben vett ipari jellegét hangsúlyozza. A látvány igényes papírkötésként csomagolja be az intelligens celluloid ponyvát.

A magyar vígjátéki zsáner megreformálása sikeresnek tekinthető; a fentiekén kívül ez azzal magyarázható, hogy a *Csak szex és más semmi*-ben sikerült elkerülni az idegen minták reflektálatlan másolását, hiszen a *Szex és New York* felső középosztálybeli posztfeminista úrlényeinek semmi keresnivalójuk nem lenne egy magyar szociológiai közegben. Goda Krisztina figurái szervesen illeszkednek a nemek háborújának magyarországi frontállásai mögé, s egy globális diskurzus helyi képviselőiként még *emberiek* is maradnak.

A kulcsszó tehát: arányérzék. A film egészének cselekményét tekintve ez elbizonytalanodni látszik. A félreértések vígjátéka felé vezető úttal való kokettálás és a túl sok mellékszereplő mozgatása elnehezíti a konfliktust és elaprózza a feszültséget. A humorpetárdák súlya alatt roskadozva néha nehéz pontosan ki-venni, hogy végül is miért és kinek izgulunk. A sietős effekthalmozás ára az elvarratlan szálak és ki nem használt helyzetek nyomasztó töme-

ge. A filmben központi szerepet betöltő színházi társulat például éppen Choderlos de Laclos *Vészedelmes viszonyok* című regényét próbálja színre vinni, de a történetet a történetben reflexiók játékát Goda Krisztina fáradt végigzongorázni, így a színházi próbák csupán ígéretes dramaturgiai keretként szolgálnak.

Összességében mégis örülünk. Az ember végre nem csupán Tarr Béla „túlsúlyos” metafizikája és a nyugdíjas kabaréhumor közül választhat, ha magyar filmet akar nézni. Végiggondolt és trendi szórakoztatást kapunk, végre nem kell szembeköpnie magát a nézőnek a Puskin mozi mellékhelyiségében, hogy miért nem az iráni családdrámára váltott jegyet. Jó érzés és megnyugtató hazugság. Sportos értelmiségit mindenkinek!

NEMES Z. MÁRIÓ

(Rendező: Goda Krisztina, operatőr: Gulyás Buda, főszereplők: Schell Judit, Dobó Kata, Csányi Sándor, Seress Sándor, Gesztési Károly)